

JAMAAR GIJ LACHT

Komedie

(2 Heren)

door Eddy Van Ginckel

UITGEGEVEN BIJ AUTEURSBUREAU ALMO

(Man komt op, erg zomers gekleed, één koffertje in de hand. Hij kijkt even rond, houdt hand boven de ogen om beter in de zaal te kunnen zien, kijkt dan op zijn horloge, richt zich tenslotte tot het publiek.)

ROGER

Beste mensen, u weet het waarschijnlijk nog niet, alhoewel u het natuurlijk had kunnen weten, maar de voorstelling van vandaag kan jammer genoeg niet doorgaan. Ik heb vanmorgen naar de organisator gebeld om hem dat te zeggen, maar ja,... hij vond het beter dat ik tot hier kwam om het dan zelf tegen het publiek te zeggen. Pas op, ik begrijp dat. Voor die mens is dat ook niet plezant. En ge weet nooit hoe het publiek op zoiets gaat reageren. Maar als hij het nu had gezegd, dan had ge niet naar hier moeten komen om te wachten tot ik het ging zeggen. Verstaat ge?

Ik zie dat u allemaal op uw gemak zit in afwachting van het spektakel, en dat is uiteraard uw goede recht, maar in feite is dat nergens voor nodig, want het gaat niet door.

U mag dus gerust terug naar huis gaan. Ik kan u alleen maar bedanken voor uw komst en misschien tot een volgende keer.

Ja, ik weet het. Dat is niet plezierig. U komt misschien van ver en dan is dat niet zo gezellig als iemand u zomaar ineens komt vertellen dat het allemaal niet door gaat.

Het zit namelijk zo,... ik kan vandaag echt niet.

Neen, ik kan niet. Ik moet weg.

Ik zal het u uitleggen, dan zult ge het beter begrijpen,...

Een paar weken geleden heb ik namelijk een lotje gekocht van een tombola. Ik weet niet waarom, want ik win nooit iets. Maar goed, ik kocht dus een lotje, gewoon om die mensen plezier te doen. Het was voor een goed doel. Dan koopt een mens al rapper een lotje, hé? Ik kocht dus een lotje,... en ge raadt het nooit. Ik heb een prijs gewonnen. Ja, echt, de eerste keer in mijn leven dat ik een prijs win. Zaterdag was het trekking en ik heb een reis gewonnen, een reis voor twee personen naar Rhodos. Eigenlijk was het een reis naar de Britse eilanden, maar ik ben naar dat reisbureau geweest en heb dat daar kunnen wisselen voor een last minute naar Rhodos. Ge kunt dus wel begrijpen dat ik daar enorm blij mee ben. Het enige spijtige is wel,... dat ik vandaag al vertrek. Daarom dat ik niet kan blijven, en dat de voorstelling van vandaag niet kan door gaan,...

(plots roept iemand achter de coulissen)

FERNAND

(off) Roger!! Roger!! Waar zit gij?

ROGER

Hier, Fernand, ik sta op de scène.

FERNAND

(off) Hoe geraak ik daar?

ROGER

(zucht) Gewoon rechtdoor blijven gaan, ge kunt niet missen.

(andere man komt op, erg winters gekleed, sjaal, muts, oorwarmers, enz., drie koffers meesleurend. Hij heeft ook een pleister op het voorhoofd, maar dat zien we nog niet meteen)

FERNAND

Ha, daar zijt gij,...

(merkt dan dat er volk zit)

O, sorry,... goede avond,...

ROGER

Ja, ik was juist tegen de mensen aan het zeggen,... *(Fernand verdwijnt terug)*

Fernand,...? Fernand?

FERNAND

(off) Er zit volk in die zaal.

ROGER

Ja, natuurlijk. Die mensen zijn speciaal gekomen voor mijn monoloog.

FERNAND

(off) Doe dan maar voort. Ik wacht hier wel tot ge gedaan hebt.

ROGER

Ge moet niet wachten, ik heb gedaan.

FERNAND

(off) Ik wacht hier wel.

ROGER

Ik heb al gedaan!!

FERNAND

(komt voorzichtig op) Hebt gij al gedaan? Dat was een hele korte monoloog dan?

ROGER

Maar neen, ik doe hem niet. Ik was juist aan 't uitleggen aan de mensen dat het niet doorgaat.

FERNAND

't Gaat niet door?

ROGER

Neen, 't gaat niet door.

FERNAND

Amai, die mensen gaan er wat van denken. En waarom doet ge uw monoloog niet? Ge zijt hier nu toch.

ROGER

Dat gaat toch niet! Die monoloog duurt bijna twee uur. Zoveel tijd heb ik niet.

FERNAND

O neen?

ROGER

Neen, Fernand.

FERNAND

En ge kunt die niet wat inkorten?

ROGER

Neen, natuurlijk niet. Dan zit er geen verhaal meer in. Daar hebben de mensen niks aan, hé Fernand. Als ge een monoloog doet, dan doet ge die helemaal ofwel doet ge hem niet. En omdat ik vandaag geen tijd heb, doe ik hem dus niet.

FERNAND

Ik heb anders al mensen geweten die gewoon een coupure deden en achteraf heel goede kritieken kregen. Wat? Dat is waar, hoor.

ROGER

Coupure, coupure,... Dat doet ge op school als ge een spreekbeurt moet houden. Een boekbespreking of zo. Dat is geen toneel. Op toneel kunt ge dat zomaar niet doen.

FERNAND

Ons Francine is pertang eens naar een stuk gaan zien. Dat waren alle werken van Shakespeare, allemaal op tijd van anderhalf uur. Daar hebben ze toch ook het een en het ander uit weggesneden of niet? En ons Francine vond het heel goed.

ROGER

Dat kan, ja, dat kan. Maar dat kunt ge niet doen met een monoloog. En zeker niet met de mijne. Die zit heel goed ineem en als ge daar een stuk van weg laat, dan trekt dat op niks meer.

FERNAND

Allee vooruit dan,... *(staat wat onzeker te wippen)*

ROGER

Scheelt er iets?

FERNAND

Ja,... ik zou eens dringend,...

ROGER

Wat dringend?

FERNAND

Ja, zeg,...

ROGER

Wat nu?

FERNAND

Ik zit met hoog water, Roger.

ROGER

Ge kunt seffens gaan. Beneden is een WC.

FERNAND

O, oké,...

ROGER

(bekijkt Fernand) Wat hebt gij nu allemaal aan?

FERNAND

Hoe, wat hebt gij allemaal aan? Ik heb iets warm aangetrokken. Wij gaan toch op reis, hé Roger?

ROGER

Welja, wij gaan op reis. Het is juist daarom dat ik het niet begrijp. Gaat gij dat aan doen? Gij gaat het veel te warm hebben.

FERNAND

Mij gaan ze niet hebben. Ik ben op alles voorbereid. Al moet ik wel zeggen dat ik nogal schrok toen ge mij dat zaterdag kwam zeggen. Dat gij altijd wacht tot op het laatste nippertje, dat versta ik toch niet, hoor. Goed dat ons Francine direct akkoord ging, anders had ge alleen op vakantie kunnen gaan.

ROGER

Ja, ik weet het,...

FERNAND

En dat ik niks anders gepland had. Voor hetzelfde geld had ik iets aan de hand. Dat is toch waar? Ik denk niet dat iedereen zich zo gemakkelijk kan vrij maken voor veertien dagen. Toch niet als ge het maar een paar dagen van tevoren weet.

ROGER

Ja, ik weet het,...

FERNAND

Daar komt dan nog bij dat het geen haar scheelde of ik kon niet weg. Ha neen, want die mannen van Telenet gingen langs komen om dat kastje te vervangen, die dinge, die digibox.

ROGER

Hoe? Is die nu weeral kapot? En ge hebt nog niet lang een nieuw.

FERNAND

Ik weet het. Dat is al mijn derde kastje op twee jaar tijd. Dat gaat niet lang mee, hoor.

ROGER

Ik heb dat van mij bijna drie jaar.

FERNAND

Dan zult gij daar chance mee hebben, zeker. En ons Francine maar zagen. Die neemt alle afleveringen van Familie op.

ROGER

Kijkt die naar familie? Ons Mariette ziet altijd naar Thuis.

FERNAND

Francine ook. Maar als ge naar het één loert, dan moet ge het ander opnemen, hé. Ge kunt niet naar twee dingen tegelijk zien. Familie begint om tien van den achten en Thuis om tien na den achten. Dus ziet zij 's zondags naar alle afleveringen van Familie, allemaal achtereen, terwijl dat ik ga fietsen. Maar ja, nu dat dat kastje kapot is. Ze zeggen al een week dat ze gaan komen, maar ze weten niet wanneer. Ons Francine heeft haar eigen dan eens goed kwaad gemaakt aan de telefoon. Weet ge wanneer ze er waren? Vanmorgen. "Ge kunt doen wat ge wilt, Fernand," zei ze, "maar gij laat mij niet alleen met die mannen." Dus moest ik wachten tot die weg waren, hé.

ROGER

Allee, jong,...

FERNAND

Sukkelaars, zenne. Ik dacht dat die maar gewoon een paar fiches moesten uittrekken, dat ander kastje plaatsen en weg. Ho ja? Meer dan twee uur hebben die aan het prutsen geweest aan dat ding, zonder iets te doen, hé. Ja, ge weet, ik heb zo'n toren. Vanonder mijn videospeler, daarop mijn radio, daarop mijn cd-speler, en daarop die digibox. Ik heb nog juist twee millimeter over. Ik krijg er mijn vinger zelfs niet tussen. Die mannen brachten die digibox en dat was het. Die sluiten dat niet aan, zenne. Als ge wilt dat ze het aansluiten, dan moet ge een andere dienst bellen. Deze mannen brengen alleen maar die digibox. Meer dan twee uur zijn die mannen bezig geweest om te proberen om nog iets te redden van die kapotte digibox. Niets gekort natuurlijk. Al wat we opgenomen hebben, zijn we kwijt. Ons Francine was in alle staten. Ik had die toren naar voren getrokken om die oude digicorder los te koppelen, omdat ze die moesten hebben in ruil voor mijn nieuwe. En wat gebeurt er? Al die kabels van die andere toestellen floepen eruit als ik alles naar voor trek. Die mannen pakten die oude box aan, gaven mij die nieuwe, ze hebben er twee uur aan geprutst, dan zijn ze vertrokken en lieten ze mij zitten met de miserie. Dat kan nu toch niet, hé? Waarom sluiten die niet alles terug aan?

ROGER

Ik sluit dat gewoon zelf aan.

FERNAND

Ja?

ROGER

Daar is nu toch niks aan, hé Fernand? Ge moet alleen zien dat ge de juiste fiche in het juiste gat steekt.

FERNAND

Dat weet ik ook. Voor uw plezier moet ge dat niet doen. Mij lukte dat langs geen kanten. Ofwel marcheerde mijn radio niet meer, ofwel mijn cd-speler niet. En ge kent ons Francine, hé. "Ge kunt zien dat al die toestellen terug marcheren, anders gaat ge hier niet buiten." Daar heb ik aan gezweet, zenne. Ha ja. Die draden zijn niet lang genoeg. Die lopen allemaal door een klein gaatje aan de achterkant van mijn kast. En die zijn juist lang genoeg om naar de televisie te lopen. Ik kan geen enkel toestel naar voren trekken, of er floept een kabel los langs achter. Ge moogt niks verplaatsen en ge kunt amper uw hand er tussen krijgen om die fichekes in te steken. En dat moet ge allemaal doen op de tast. Niet simpel, zenne. Dat moet ge eens doen als ons Francine naast u staat met haar armen overeen. Afijn, alles marcheert, behalve mijn videospeler, maar die gebruiken we toch niet. Alleen om mijn oude videobanden te kunnen zien. Voor de rest staat die er maar. En dan ben ik zo rap mogelijk naar hier gekomen.

ROGER

't Is goed, jongen, 't is goed,... ik ben blij dat ge er zijt.

FERNAND

Merci. Ja, allee,... Ik ben er helemaal klaar voor.

ROGER

Ik zie het. Gij vertrekt precies op skivakantie. Ge had u wel een beetje lichter kunnen aankleden, hé Fernand. Ge gaat nogal beziens hebben als ge daar zo rondloopt.

FERNAND

Dat kan goed zijn, maar ik ga in ieder geval geen kou lijden zoals jij. Gij denkt precies dat het zomer is.

ROGER

Weet jij hoe warm het nu is op dat eiland?

FERNAND

Toevallig wel, ja. Ik heb daarstraks nog op de computer gekeken. Dertien graden.

ROGER

Dan zult ge wel verkeerd hebben gekeken, 'zoals gewoonlijk'.

FERNAND

Gij gaat niet beginnen, hé. Weet ge het weer beter, 'zoals gewoonlijk'?

ROGER

In Rhodos is het nu momenteel 30 graden.

FERNAND

30? Zijt jij zeker? Ik heb juist gekeken. Temperatuur op de Britse eilanden: 13 graden.

ROGER

Britse eilanden,... man, man, man,...

FERNAND

Man, juist. Op Man is het zelfs maar 12 graden.

ROGER

Wij gaan toch niet naar Man, Fernand! Wij gaan naar Rhodos!

FERNAND

De temperatuur op dat eiland zal niet veel schelen met de temperatuur op de andere eilanden, zeker.

ROGER

Wij gaan naar Rhodos, Fernand, en dat is een Grieks eiland.

FERNAND

Een Grieks? Gij hebt gezegd een Brits.

ROGER

Ja, ik weet het, ik heb dat gezegd,...

FERNAND

Gij hebt gezegd 'Brits.' Ik ben er zeker van dat gij Brits hebt gezegd.

ROGER

Ja, klaar, jong,... Vergeet dat Brits, het is Grieks, oké?

FERNAND

En dat moet ik dan maar rieken of wat? Als we naar een Grieks eiland gaan, waarom hebt gij dan gezegd dat we naar een Brits eiland gaan?

ROGER

Ik kon niet anders, Fernand. Daarbij, toen ik dat zei, heb ik terwijl gepinkt. Hebt ge dat niet gezien?

FERNAND

Gepinkt? Met uw oog?

ROGER

Ja, met wat zou ik anders pinken? Ik pinkte met mijn oog, omdat gij zou door hebben dat het niet waar was wat ik zei, dat ik die vrouwen iets aan het wijsmaken was, dat ik aan 't liegen was. Hebt gij dat niet gezien?

FERNAND

Dat zou kunnen,... ik heb er niet op gelet. Maar ik begrijp het nog altijd niet, hoor. Ge had toch gewoon kunnen zeggen dat we naar Griekenland gingen.

ROGER

Maar neen! Dat kon toch niet! Dan had ons Mariette direct willen meegaan.

FERNAND

En dan mag niet?

ROGER

Nu niet onnozel doen, hé Fernand. Wat hadden we afgesproken? Dat we dit jaar veertien dagen op vakantie zouden gaan, zonder de vrouwen. Juist of niet?

FERNAND

Wij hebben niks afgesproken. Gij hebt gezegd dat we 'misschien' eens alleen op reis moesten gaan. Maar dat zegt gij al jaren. Ik weet pas sinds zaterdag dat we zonder vrouwen op reis gaan. Waarom gaan wij eigenlijk zonder de vrouwen?

ROGER

Omdat dat veel plezanter is.

FERNAND

Och zo,... ja, dat kan nu wel zijn,...

ROGER

Ge zijt precies niet overtuigd? Allee, Fernand, denkt eens even na. Zonder hun gezaag is een vakantie toch veel plezanter, zeker? Daar zouden veel mannen geld voor geven om eens alleen op congé te kunnen gaan. Daarom dat ik zei dat we naar de Britse eilanden gingen met de boot. Ten eerste is dat daar veel te koud, en ten

tweede wordt ons Mariette al zeeziek als ze aan een boot denkt, dus dat zat goed. En als ons Mariette niet mee ging, dan ging uw vrouw ook niet mee. En dat was hetgeen we moesten hebben. Dan konden we alleen gaan.

FERNAND

Ik vind dat toch maar raar,... Nu denken die dat wij veertien dagen op een boot zitten in de kou. Zou ik ons Francine niet bellen om haar te zeggen dat we niet op een boot zitten?

ROGER

Zijt gij nu zot? Gij zegt niks, net zoals ik.

FERNAND

Ze zou er toch al wat geruster in zijn, moest ze weten dat we niet op zee zaten. Ons Francine mag nu toch wel weten waar ik zit, zeker?

ROGER

Neen, Fernand. Want als uw Francine dat weet, dan zegt die dat tegen mijn Mariette. En als mijn Mariette weet dat ik naar Griekenland gaat, dan zit het er tegen. Gij zwijgt als een graf. Wij gaan gewoon onder ons twee naar Griekenland, en we gaan ons amuseren.

FERNAND

Als gij het zegt,... Volgens mij had ge evengoed met uw vrouw op reis kunnen gaan. Ik heb het niet zo voor Griekenland, dat is veel te warm. Had ge dat gedaan, dan had gij niet moeten liegen en dan zou ik niet moeten zwijgen.

Zeg, en wat doe ik nu met mijn visgerief?

ROGER

Wat visgerief?

FERNAND

Ik heb drie lancé's bij, speciaal voor op zee te vissen.

ROGER

Die laat ge gewoon liggen in uw auto.

FERNAND

Dan zal ik seffens dat aas ook maar weggoaien dan, anders stinkt dat uren in de wind tegen dat we terug zijn.

ROGER

Aas? Voor op zee te vissen?

FERNAND

Dat mag niet of wat? Ge moet toch aas aan uw haak hangen om iets te kunnen vangen. Ik ben dat speciaal gaan kopen.

ROGER

Wat hebt gij dan allemaal bij?

FERNAND

Van alles. Een halve kilo zagers, wat leeglopers, zandzagers, allee ja van die wittekes voor op de geep, een ijsemmer vol met klein sprotjes voor de zeebaars, afijn ja, ik heb zowat van alles bij.

ROGER

Ja, gij vist zoals ge wilt natuurlijk.

FERNAND

O neen, ik vis niet zoals ik wil. Ik mag mijn stokken zelfs niet meepakken. En ik had mij daar al zo op voorbereid. De eerste keer in jaren dat ik eens kans heb om op zee te gaan vissen. En nu mag het niet, omdat gij persé alleen op reis wilt gaan en daar zelfs voor liegt tegen uw eigen vrouw.

ROGER

Alstublieft, zeg,... Hoe lang zijn we nu al aan 't zeggen dat we eens alleen op vakantie zouden moeten kunnen gaan, zonder de vrouwen erbij?

FERNAND

Ja, dat is waar,... Maar het blijft liegen, hé Roger.

ROGER

Een leugen om bestwil, jongen. (*bekijkt hem*) En doe die muts van uw kop. Of hebt gij het koud?

FERNAND

Niet echt, neen,...

ROGER

Wel dan?

FERNAND

(*neemt muts af*) Toch vind ik dat ge mij iets had kunnen zeggen. Als we met de boot hadden gegaan, dan konden we toch ook alleen gaan? Waarom verandert gij dat nu?

ROGER

Omdat ik liever in de zon zit, dan in de regen. En omdat het uitzicht op zo'n Grieks strand veel schoner is dan op een Engels strand.

FERNAND

Meer monokini's bedoelt ge.

ROGER

Allee ja, dat ook natuurlijk,...

FERNAND

Waarom hebt gij niet opgebeld om te zeggen dat we naar Griekenland gingen?

ROGER

Ge weet dat ik nooit met mijn GSM naar een vaste lijn bel.

FERNAND

Ja, omdat het teveel kost. En dan versta ik het nog minder dat ge naar Griekenland gaat in plaats van naar Engeland. Griekenland ligt veel verder van hier. Dat moet aardig wat meer kosten, volgens mij.

ROGER

Trekt u daar maar niks van aan. Ik betaal die reis. Gij moogt gratis mee. Ik trakteer.

FERNAND

Dat kan niet. Meent gij dat?

ROGER

Natuurlijk. Ik betaal de reis volledig.

FERNAND

Hebt gij gedronken?

ROGER

Neen, ik ben bloednuchter.

FERNAND

Allee vooruit,... Wij gaan dus zonder vrouwen naar,... dinge,...

ROGER

Rhodos.

FERNAND

Rhodos, juist,...

ROGER

Juist.

FERNAND

(zet muts terug op) Vindt gij dat niet raar dat die vrouwen direct akkoord waren?

ROGER

Waarom zouden die niet akkoord gaan? Die van ons weet dat ik een reis naar de Britse eilanden gewonnen heb met de tombola. Maar ik,...

FERNAND

Met de tombola?

ROGER

Ja, ik had een lotje gekocht.

FERNAND

Nu begrijp ik waarom gij de reis betaalt. Zo kan ik het ook. Ge hebt die gekregen. Zomaar. Gratis.

ROGER

Neen, neen, niet zomaar gratis. Ik heb eerst een lotje moeten kopen. En dan ben ik naar de trekking geweest ook. Dat was in de kantine van de voetbal. Dat is niet goedkoop. Daar hebt ge al redelijk wat verteerd tegen dat ze beginnen met het trekken van de prijzen. En toen ik won, was ons Mariette erbij. Zij weet dus dat het een reis was naar de Britse eilanden. Maar ik ben nadien naar dat reisbureau geweest en heb die reis omgewisseld voor een reis naar Rhodos. Dat weet ons Mariette niet natuurlijk. Zij denkt alleen dat die reis niet kan omgeruild worden voor een andere bestemming. Want zo heeft de voorzitter van de voetbal dat tegen haar gezegd. Verstaat ge? En dan heeft mijn vrouw naar uw vrouw gebeld om te vragen of gij met mij kon meegaan, omdat die reis een reis is voor twee personen en omdat gij de enige zijt die ze vertrouwt om met mij mee te gaan. En dan heeft uw vrouw gevraagd om even langs te komen, dan kon ik dat zelf aan u vragen.

FERNAND

Vragen? Wat vragen?

ROGER

Vragen of gij met mij wou meegaan.

FERNAND

Och zo,...

ROGER

Zijt ge mee?

FERNAND

Ja, ja,... ik ben mee,... En nu?

ROGER

We vertrekken van hieruit, ik heb alles geregeld met die mensen van de zaal hier.

FERNAND

Geregeld? Wat geregeld?

ROGER

We mogen onze auto veertien dagen laten staan op de parking.

FERNAND

Hier op de parking? Waar is dat goed voor?

ROGER

Omdat dan niemand onze auto's kan zien staan.

FERNAND

Dat versta ik niet goed, maar allee,... Waar is uw bagage?

ROGER

Alles wat ik nodig heb, zit hierin.

FERNAND

In dat klein valiesje? Hoe kan dat nu? Wat neemt gij dan mee?

ROGER

Alleen het strikt noodzakelijke. En dat gaat allemaal in één koffertje.

FERNAND

Als gij het zegt,...

ROGER

En doe die muts van uw kop. (*Fernand neemt muts weer af*) Gij neemt toch geen drie koffers mee?

FERNAND

Zijt blij dat het er maar drie zijn. Ik had er eerst vier gevuld.

ROGER

Drie of vier, speelt geen rol. Ge hebt in ieder geval veel te veel bagage bij. Gij kunt dat niet allemaal meenemen op het vliegtuig.

FERNAND

Vliegtuig?

ROGER

Wij gaan met het vliegtuig.

FERNAND

Zegt dat het niet waar is,...

ROGER

Wat is er?

FERNAND

Ik heb nog nooit gevlogen.

ROGER

Ik ook niet. We vertrekken vanuit Zaventem. Verstaat ge nu waarom onze auto's beter hier blijven staan? We mogen geen enkel risico pakken. Stelt u voor dat iemand ziet dat onze auto's in Zaventem op de parking staan, dan zijn we gezien.

FERNAND

Ha ja? Waarom?

ROGER

Omdat ge niet vanuit Zaventem vertrekt naar de Britse eilanden, Fernand. Dat doet ge vanuit Zeebrugge of zo.

FERNAND

Zeebrugge?

ROGER

Of Oostende, weet ik veel. Feit is dat ge dat niet doet vanuit Zaventem, want daar varen geen boten. En als ze onze auto's zien staan in Zaventem, dan weten ze dat we niet naar de Britse eilanden zijn.

FERNAND

Maar wij gaan toch niet naar de Britse eilanden?

ROGER

Neen, natuurlijk niet. We pakken het vliegtuig naar Griekenland.

FERNAND

Gij maakt het wel moeilijk, hé Roger?

ROGER

Daar is niks moeilijk aan, jongen. Vertrouwt nu maar op mij.

FERNAND

Zeg eens,... en hoe geraken wij dan in Zaventem?

ROGER

Hoe? Hoe geraken wij in Zaventem?

FERNAND

Is dat zo'n stomme vraag misschien? Ge zegt dat onze auto's hier op de parking blijven staan. Hoe gaan wij dan naar Zaventem? Te voet?

ROGER

Toch niet te voet. Wie gaat er nu te voet naar Zaventem? De Kork zal ons wel efkens wegbrengen met de camionette.

FERNAND

De Kork? Wie is dat?

ROGER

Dat is de technieker, hij zit daar vanachter.

FERNAND

Hebt ge hem dat al gevraagd?

ROGER

Die doet dat wel.

FERNAND

En als die nu niet kan? Of geen tijd heeft?

ROGER

Die heeft tijd.

FERNAND

Dat weet ge niet, hé. Als ge het niet vraagt, dan weet ge het niet.

ROGER

Kork! Kork! (*hand voor voorhoofd om beter in de zaal te kijken*)

STEM KORK

(versterkt via de luidsprekers) Ja.

ROGER

Waar zit gij?

STEM KORK

(door luidspreker) Hier vanachter. Waarom?

ROGER

Kunt gij ons straks even wegbrengen naar Zaventem?

STEM KORK

(door luidspreker) Wablief? Naar Zaventem?

ROGER

Naar 't vliegveld. Wij vertrekken daar met de vlieger.

STEM KORK

(door luidspreker) Sorry jongens, maar daar heb ik geen tijd voor.

FERNAND

Lap! Daar hebt ge het al! En nu? Wat doen we nu?

ROGER

Dan pakken we de bus.

FERNAND

Als er hier een bus rijdt.

ROGER

Er rijden overal bussen, maakt u geen zorgen. We pakken de bus naar Zaventem en dan zijn we weg met de vlieger.

FERNAND

(zet muts terug op) Ik ben er niks gerust in, Roger. Ik heb dat nog nooit gedaan.

ROGER

Voor alles is er een eerste keer, jongen. Ge gaat er geen spijt van hebben. Een paar uurtjes vliegen en we zijn er. Dat wordt een toffe vakantie, mannen ondereen. Ik begrijp alleen niet waarom jij zoveel dingen meeneemt. Al wat ge nodig hebt, zijn wat T-shirtjes, een zwembroek en een tandenborstel.

FERNAND

Wablief? En zo gaan wij daar dan rondlopen of wat? Dat gaat nogal een zicht zijn.

ROGER

Allee kom, ik zal een toegeving doen. Pakt een short mee of een lange broek, als ge u daar beter in voelt.

FERNAND

En eten? Wat gaan wij dan eten?

ROGER

Wij eten op restaurant.

FERNAND

Op restaurant? Amai mijne frak, dat wordt een duur vakantie.

ROGER

Bijlange niet. Dat is heel goedkoop in Griekenland. En omdat ik de reis betaal, moogt gij het eten betalen. Dat is toch een schoon overeenkomst of niet? *(bekijkt Fernand)* Gij hebt toch geen eten in die koffers zitten? Jongen, jongen, gij kunt toch soms zo stom zijn, hé,... *(tot publiek)* Ja, een hele snuggere is hij nooit geweest.

FERNAND

En als ik dat Grieks eten nu niet mag?

ROGER

Dan eet ge iets anders. Dat zal daar niet allemaal Grieks zijn. En daarbij, ge geraakt nooit op een vliegtuig met eten. Wat hebt ge allemaal bij van eten?

FERNAND

Van alles. Allemaal conserven. Die grote koffer zit helemaal vol.

ROGER

Dan laat ge die koffer hier. Ge legt die seffens in de koffer van de auto.

FERNAND

Ik voel het aankomen,... ik ga daar honger lijden, hé.

ROGER

Gij gaat geen honger lijden, Fernand. Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat gij daar alleen maar dingen te eten krijgt, die ge graag eet. Maar die koffer met eten moet hier blijven.

FERNAND

Allee vooruit dan,... Ik zal die koffer rap in mijn auto zetten, en dan ga ik ineens een efkens,... ge weet wel.

ROGER

Wat?

FERNAND

Awel ja,... verstaat ge?

ROGER

Ja, dat is goed. Ik wacht hier wel even.

FERNAND

Ik zal mij spoeden.

(Fernand snel af)

ROGER

Niet normaal, zenne. Om het half uur moet die pipi doen. Jamaar gij lacht. Gaat daar maar eens ergens mee eten, hé. Voorgerecht, soep, hoofdgerecht, dessert. Voor ge gedaan hebt met eten, heeft hij vier keer gaan pissen. En laat hem niks drinken, want dan is het nog erger. Ik snap dat toch niet, hoor. Volgens mij heeft die iets aan zijn blaas. Maar eens naar de dokter gaan? Vergeet het. “Daar kan een dokter ook niks aan doen,” zegt hij altijd. Weet ge wat het is? Hij is gewoon te bang om naar een dokter te gaan. Bang dat die zou vragen om zijn spel eens te laten zien. Als ik dat nu zou hebben, ik zou niet twijfelen. Daar moeten ze toch iets aan kunnen doen, zeker. Daarvoor zijn er toch dokters of niet? Ik laat regelmatig mijn bloed onderzoeken. Als er dan iets scheelt aan uw protstraat, dan weet ge het direct. Dat is toch waar, hé? Een schrikscheet is het. Altijd al geweest.

En lomp,... daar hebt ge geen gedacht van. Vermoeiend, zenne. Alles moet ge honderd keer uitleggen voor hij het snapt. Ik heb eigenlijk al spijt dat ik hem heb meegevraagd. Maar ja,... ik kon niet anders. Het was of met Fernand, of helemaal niet. Ons Mariette liet me geen andere keuze dan hem mee te pakken. Ik ben daar vroeger al eens mee op vakantie geweest. Naar Spanje. Jongens, jongens,... heb ik daar mee afgezien, met die gast. Niks was goed. Op alles had hij commentaar. Ja, echt. En 't minste dat er scheelt, van een mug maakt hij een olifant.

Jamaar gij lacht. Maakt het maar mee, zenne.

De zeveraar.

Zijn vrouw, Francine,... die is nog erger.

Als ik daar mee getrouwd had geweest, die had ik al lang laten zitten.

Die weet verdekke altijd alles beter.

Zijn vrouw is de beste vriendin van ons Mariette. Dat weet ge het wel, zeker?

Ja, ik weet het,... ik had het nog slechter kunnen treffen. Maar toch vraag ik mij soms af, hoe mijn leven er had uitgezien zonder hen.

Allemaal de schuld van Fernand.

Toen we met twee terugkwamen van Spanje, heeft hij mij doen stoppen omdat hij moest pissen. En net op die plaats stonden twee juffrouwen autostop te doen. Francine en Mariette. We hadden die nooit mogen meenemen. Maar Fernand bleef maar zagen. Ik werd er zot van. “Allee vooruit,” zei ik, om van zijn gezaag vanaf te

zijn. “Stapt dan maar in.” We namen die wijven mee en een half jaar later waren we alletwee getrouwd. Hij met Francine en ik met Mariette.

Jamaar, gij lacht,... maakt het maar mee, zenne.

Naar 't schijnt krijgt Fernand slaag van zijn Francine.

Echt waar.

Dat zou die van ons nu eens moeten proberen, se.

Een vent slagen. Dat doet ge toch niet, hé?

Jamaar, gij lacht.

Ik weet het uit heel betrouwbare bron. Zijn schoonbroer, de Julien, die heeft dat al dikwijls gezegd. Pas op, als dat niet waar is, gaat die dat niet zeggen.

Ik denk dat het erg moet zijn, slaag krijgen van uw vrouw.

Hij zal dat natuurlijk nooit toegeven, maar toch is het zo.

Pas op, ik zeg nu niet dat hij het niet verdient, maar toch,...

Ik vind dat erg.

Hebt ge het niet gezien op zijn voorhoofd? Die plakker? Hij heeft waarschijnlijk weer een toek tegen zijn kop gehad. Hij schaamt zich daar voor, denk ik. Daarom dat hij altijd die muts terug opzet, dan valt het zo niet op, hé.

Ik heb er nog niks van gezegd van die plakker, maar ik heb het wel gezien.

Ge moet er seffens maar eens op letten als hij zijn muts afzet. Hier, van voor op zijn voorhoofd. Ge moet er maar eens op letten.

Dat is niet normaal wat die vrouw allemaal doet.

Pas op, hier hebt ge hem,...

(Fernand terug op, zonder koffer)

Amai, zijt gij al terug?

FERNAND

Ja ja.

ROGER

En?

FERNAND

Ik heb ze in de koffer gestoken.

ROGER

En zijt ge geweest?

FERNAND

Geweest? Wat geweest?

ROGER

Ja,... wat nu? Gij moest toch gaan?

FERNAND

O, dat,... ja ja, ik ben geweest.

ROGER

Allee vooruit,... dan kunt ge er weer efkens tegen.

FERNAND

Ja ja.

ROGER

Allee. En die andere twee koffers, wat zit daar in?

FERNAND

In die koffer met die blauwe sticker op, daar zitten de warme kleren in. En in die koffer met die rode sticker op, daar zitten mijn hemden, mijn ondergoed en mijn toiletgerief in.

ROGER

Oké. Dan pakt ge die koffer mee, met die rode sticker. Die andere steekt ge ook in de koffer van uw auto.

FERNAND

Die gaat daar niet meer bij in, hoor. Ik heb maar een klein koffertje aan mijn auto. Met mijn vorige auto had dat gegaan. Die koffer was veel groter. Maar ja, die auto heb ik niet meer. O neen, hij was bijna vijftien jaar oud en ik geraakte er niet meer mee door

de controle. Anders had ik die gehouden natuurlijk. Als die auto nog in orde had geweest, had ik hem nooit weggedaan. Dat snapt ge zo. Nu rijd ik dus met een veel kleiner autootje. Die verbruikt ook veel minder en,...

ROGER

Goddomme zeg, dan steek ik die valies bij mij in de auto. Klaar? Voilà. Opgelost. En zet in godsnaam die muts af.

FERNAND

(muts af) Dat komt niet goed, jong. Ik voel het.

ROGER

(tot publiek) Ziet ge het? *(wijst naar zijn voorhoofd)*

FERNAND

Wablief?

ROGER

Niks, jongen, niks.

FERNAND

Rhodos,... En wij gaan daar op hotel?

ROGER

Neen, dat ging niet. Dan moest ik teveel opleggen. We zitten in een bungalow.

FERNAND

Een bungalow? En dat zegt ge nu pas?

ROGER

Een bungalow, vlak bij het strand van Faliraki.

FERNAND

Fali wat?

ROGER

Faliraki. Dat is een naaktstrand.

FERNAND

Een naaktstrand?? Allee Roger! Wat kunnen wij nu gaan doen op een naaktstrand?

ROGER

Op een handdoek liggen?

FERNAND

Vergeet het! Ik ga niet met mijn spel bloot op een strand liggen!

ROGER

Dat heeft toch niemand gezegd?

FERNAND

Dat had ge allemaal wel eens kunnen zeggen, hé zeg. Een naaktstrand, allee.

ROGER

Ja, dat wist ik ook niet, zenne. Ik wist dat pas, nadat ik 'Faliraki' had opgezocht op Google. Daarbij, dat was het enige dat ze op dat reisbureau nog hadden om mee te wisselen.

FERNAND

Er gaat weer van alles mislopen op die vakantie.

ROGER

Er gaat niks mislopen, Fernand. Ik heb alles onder controle.

FERNAND

Hier, hier,... hij zegt iets, zenne. Alles onder controle?

ROGER

Ja, Fernand. Er kan gewoon niks mislopen tijdens onze vakantie.

FERNAND

Ha!! Moet ik de mensen eens vertellen wat er allemaal misliep tijdens onze vorige vakantie zonder vrouwen?

ROGER

Ja, 't is al goed,...

FERNAND

Jamaar, is 't niet waar?

ROGER

Fernand, alstublieft, hoe lang is dat al geleden, zeg. Dan waren we nog twee jonge gasten.

FERNAND

(muts terug op) Lang geleden, ja, maar ik herinner mij nog iedere dag van die vakantie, alsof het gisteren was. Ik vond dat een rotvakantie.

ROGER

Allee, komaan, een rotvakantie? Nu overdrijft ge.

FERNAND

Ja, en ik vind dat de mensen dat mogen weten. Dan weten ze ineens waarom ik niet zo happig ben om met u alleen op vakantie te gaan. *(tot publiek)* Jaren geleden zijn wij met twee naar Spanje geweest, met de caravan.

ROGER

Dat gaat ge toch niet vertellen?

FERNAND

Waarom niet? *(terug tot publiek)* Het ging een schone vakantie worden, had hij gezegd.

(beiden vertellen nu verder tegen publiek)

ROGER

Het had een schone vakantie kunnen zijn, ja.

FERNAND

Mijnheer hier vond dat we veel goedkoper op vakantie zouden kunnen gaan met een caravan. Zoals gewoonlijk draaide het weer om de centen natuurlijk. Het is altijd een gierigaard geweest en dat zal nooit niet veranderen.

ROGER

Dat heeft niks met gierig zijn te maken. Dat is gewoon een kwestie van eens goed na te denken, alvorens onnozel geld uit te geven.

FERNAND

Juist. Hij koopt dus een caravan. 150000 frank, in die tijd.

ROGER

150000? Ik dacht dat het veel minder was.

FERNAND

Neen, neen, het was 150000, dat weet ik nu wel zeker. Dat vergeet ik nooit. Die caravan kostte 150000 ballen.

ROGER

Een héél schoon occasie. Een nieuwe kostte bijna vier keer zoveel.

FERNAND

Maar 't was geen nieuwe. Het was een oud wrak.

ROGER

Komaan, zeg,... een oud wrak? Die zag er toch nog goed uit?

FERNAND

Dan had gij veel prut in uw ogen. Voor mij was dat een wrak.

ROGER

Oké, oké, er waren misschien een paar mankementen,... Ik wou die gewoon kopen.

FERNAND

Er was maar één probleem. Hij had niet genoeg geld om hem te kopen.

ROGER

Neen, neen, ge vertelt het verkeerd. Ik had wel genoeg geld, maar ik vond niet dat ik die caravan in mijn eentje moest betalen. Per slot van rekening zouden we die samen gebruiken. Het leek me dus maar logisch dat gij deelde in de kosten.

FERNAND

Gij noemt dat delen in de kosten?

ROGER

Ha ja. Wat anders? We hebben dat toch gedeeld of niet?

FERNAND

We hebben het gedeeld, ja. Gij hebt het voorschot van 10.000 frank betaald, en ik achteraf de rest.

ROGER

Komaan, gij, zenne,...

FERNAND

Is 't niet waar misschien?

ROGER

Ja, daar hebben we het al eens over gehad. Ik heb u toch uitgelegd dat mijn geld allemaal vast zat in aandelen. Ik kon daar niet direct aan.

FERNAND

Eigenlijk is hij aan dat geld nooit meer aangeraakt.

ROGER

Daar kan ik toch niet aan doen dat mijn aandelen niks meer waard zijn?

FERNAND

Afijn ja, wij kochten dus die caravan. We zouden er jaren plezier van hebben.

ROGER

O ja, das zeker. Dat was de bedoeling.

FERNAND

Dagen aan een stuk heeft hij liggen zagen voor die caravan en heeft hij mij proberen te overtuigen van het profijt dat ge daar mee kon doen. Pas op, als hij zijn zinnen op iets heeft gezet. "Ge hebt héél uw huis bij met zo een caravan," zei hij. "Dat is beter dan een hotel. Zijt ge het ergens moe, dan stapt ge gewoon in uw auto en ge rijdt naar een andere plaats. En goedkoop. Het kost alleen een beetje 'naft.'"

ROGER

Dat is waar ook.

FERNAND

Om van zijn gezaag vanaf te zijn, heb ik dan maar toegegeven en dat ding gekocht. Had ik het allemaal op voorhand geweten, ik had er nooit aan meegedaan. Het begon al toen we die caravan hadden gekocht. Hij had zelfs geen plaats om die caravan te zetten.

ROGER

Ha neen, ik woonde toen op een klein appartementje in 't midden van de stad. Er was nergens een parkeerplaats voor die caravan.

FERNAND

Ja, ik zeg het, voor alles heeft hij een uitleg. Dus stond die caravan heel de tijd bij mij voor de deur.

ROGER

Dat was 't beste wat we konden doen. Hij woonde toen op de buiten. Daar was veel meer plaats dan bij mij. En daarbij, dat was veel gemakkelijker, dat moet ge toch toegeven?

FERNAND

O ja, heel gemakkelijk,... Dan moest ik niet ver lopen. Ik heb die caravan helemaal afgeschuurd en opnieuw geschilderd.

ROGER

Ja, toen we die kochten was dat een roze. Dat was eigenlijk geen zicht, hé. Daar zagen we ons nu niet mee rondrijden met een roze caravan. Maar ja, die vorige eigenaar reed er ook niet meer mee rond.

FERNAND

Neen. Die gebruikte die als kiekenkot.

ROGER

Kiekenkot?

FERNAND

Hebt gij dat niet geroken? Die stank?

ROGER

Bijlange niet.

FERNAND

Dan hebt gij iets aan uw neus.

ROGER

Een occasie is geen nieuwe natuurlijk.

FERNAND

Ik heb hem vanbuiten wit geverfd, vanbinnen helemaal uitgemest en opgekuist, en er ook twee nieuwe banden onder gezet. Denk nu niet dat hij één poot heeft uitgestoken. Dat heb ik allemaal in mijn eentje mogen doen.

ROGER

Een moeilijke periode op mijn werk. Ik deed héél lange dagen toen. En ik had het ook in mijn rug in die tijd.

FERNAND

Excuses had hij altijd genoeg.

ROGER

Dat zijn geen excuses. Dat is de waarheid.

FERNAND

Ja, ja, natuurlijk,...

ROGER

Ik werkte toen op een drukkerij waar ze van die grote affiches maakten. Nu bestaat die zaak niet meer, maar in die tijd was dat de marktleider. Ik werkte er bijna dag en nacht.

FERNAND

Hij klopte veel meer uren dan die anderen, omdat hij veel trager was.

ROGER

Neen, Fernand. Ik was niet trager. Ik had de pech dat die machines altijd uitvielen tijdens mijn shift. En het werk moest af zijn. Wij zaten met deadlines.

FERNAND

Ik heb iets anders gehoord.

ROGER

Ja, dat zal wel. Van de ploegbaas, zeker? De Firmin? Voor hem kon het nooit rap genoeg gaan. Iedereen was te traag, als ge die hoorde.

FERNAND

Feit was dat ik zonder enige hulp mijn plan moest trekken om die caravan volledig in orde te zetten.

ROGER

En dan waren we weg, hé. Op vakantie naar Spanje.

FERNAND

Nadat ik, alweer helemaal in mijn eentje, heel die caravan had ingeladen.

ROGER

Ja, ik weet het, dat had ik nooit mogen toelaten.

FERNAND

Had ik het niet gedaan, dan hadden we niks bij gehad, zo simpel is dat. Pas op, als ge zo'n caravan koopt, staan daar kastjes in, maar die zijn leeg, hé. Daar zit niks in.

ROGER

Wat had ge dan gedacht? Dat die allemaal volgeladen zijn?

FERNAND

Alles moest ik meepakken. Messen, vorken, potten, pannen, alles, borden, tassen, ondertassen. Maar ik heb dat allemaal braafjes ingeladen, in mijn ééntje ! Helemaal in mijn eentje. Terwijl dat mijnheer de handleiding aan 't lezen was van het chemisch toilet dat hij voor duizend frank gekocht had op de Zwarte Markt in Tessenderlo.

ROGER

Een toilet is iets héél belangrijk. Dat zijn uw eigen woorden.

FERNAND

We hebben het nooit gebruikt. Nooit.

ROGER

Neen, maar we hadden het kunnen gebruiken.

FERNAND

Als het had gemarcheerd, ja.

ROGER

Een fabrieksfout. Was dat mijn schuld misschien?

FERNAND

Vier uur aan een stuk heeft hij niet anders gedaan dan gelezen.

ROGER

Omdat het allemaal in 't Frans was, duurde dat een beetje langer voor dat ik het allemaal goed begreep. Is dat nu zo erg?

FERNAND

Neen. Bijlange niet. Gij vindt niks erg. Gij hebt altijd alles onder controle, met uw mond.

ROGER

En zet nu die muts af, Fernand. Het is echt geen gezicht.

FERNAND

Ja, 't is al goed,... *(stopt muts in zijn zak)*

En dan vertrokken we. Met mijn auto.

ROGER

Normaal, hé? Ik had geen trekhaak aan mijn auto.

FERNAND

Hooft ge dat? Hij had zelfs geen trekhaak aan zijn auto, maar toch wou mijnheer persé een caravan hebben. Ik heb dat nooit begrepen. Wat kunt ge nu doen met een caravan, als ge hem niet kunt meenemen?

ROGER

Ge hebt stacaravans ook, hé Fernand.

FERNAND

Ja, dat weet ik. Maar hetgeen wij toen hadden gekocht, was een piepklein trek caravannetje. En daarvoor hebt ge een auto nodig met een trekhaak.

ROGER

Dat zijn details, hé zeg. En stopt nu maar met uw uitleg, we vertrekken seffens.

FERNAND

Seffens al? Wanneer vertrekt dat vliegtuig dan?

ROGER

Straks, Fernand, maar we moeten op tijd in Zaventem zijn om in te checken. Dat wilt zeggen dat we ten laatste binnen een uur moeten doorrijden.

FERNAND

Dan hebben we toch nog tijd genoeg?

ROGER

Ja, Fernand,...

FERNAND

Dan vertel ik voort over ons 'Spaans avontuur.'

ROGER

Dat interesseert die mensen toch niet. En daarbij, die hebben daar ook geen tijd voor.

FERNAND

Neen? Ze zijn anders wel naar hier gekomen voor die monoloog van u die twee uur duurt. Volgens mij hebben ze tijd genoeg.

ROGER

Ja ja, 't is al goed,...

FERNAND

Ik heb toch gelijk, hé Roger?

ROGER

Ge hebt gelijk, ... mensenlief, daar zie ik soms mee af, hoor, met die kerel.

FERNAND

Wij dus weg met die caravan naar Spanje. "Ik zal wel rijden," zei hij. Het enige dat ik toen niet wist, was dat hij niet kon rijden met een caravan aan de auto.

ROGER

Wat zegt gij nu?

FERNAND

Gij kon daar niet mee rijden. Die auto slingerde van links naar rechts over de weg. Ge had precies een stuk in uw voeten.

ROGER

Ik wist toen ook niet hoe gij die caravan had ingeladen.

FERNAND

Weeral mijn schuld, zeker?

ROGER

Onze vriend hier had al die kasten gewoon ingeladen, zoals thuis.

FERNAND

Dat is normaal, hé Roger.

ROGER

Neen, jongen, dat is niet normaal.

FERNAND

Ik had alles meegenomen dat we konden nodig hebben. Behalve een paar leesboeken. Die was ik vergeten. Stom. Gewoon vergeten. En mijn Teddybeer was ik ook vergeten.

ROGER

Ja, hij sliep toen nog met zijn teddybeer.

FERNAND

Bijlange niet. Dat was mijn geluksbrenger. Ik nam die altijd en overal mee. Als kind had ik die eens gekregen van mijn grootmoeder. En die had mij al dikwijls geluk gebracht. Echt waar. Maar toen was ik die stomweg vergeten.

ROGER

Maar voor de rest hadden we alles bij. Maar dan ook alles.

FERNAND

Ja, ik weet het. Ik had misschien wat veel mee.

ROGER

Wat veel? Die had bijna heel zijn huis leeggemaakt. Die nam alles mee. Maar dan ook alles. En dat had hij allemaal in die kastjes gezet. Tassen, ondertassen, wijnglazen, bierglazen, grote borden, kleine borden, twee complete serviezen, allee ja, alles. Tot glazen bokalen met krieken toe.

FERNAND

Omdat gij had gezegd dat een caravan hetzelfde is als een huis.

ROGER

Ja, maar ik heb toch niet gezegd dat ge alles van thuis moest meenemen! En zeker niet om dat allemaal los in die kasten te zetten. Na de eerste bocht begon dat allemaal te schuiven. Pas op, we waren niet alleen veel te zwaar geladen, maar heel die lading zat bovenaan in die caravan. En dan nog los ook. Op een bepaald moment dacht ik dat we op onze zijde gingen slagen. Al een chance dat die kasten in de volgende bocht openvlogen en dat alles er uit viel.

FERNAND

Chance noemt hij dat. Ge had die caravan moeten zien. Een complete ravage. Die lag vol scherven en glas. De krikjes plakten tot tegen de ruiten.

ROGER

Dan heb ik me even op een parking aan de kant gezet.

FERNAND

En dan kon ik heel die caravan opkuisen.

ROGER

Het was uw schuld ook.

FERNAND

Lap. Weeral mijn schuld. Het ligt nooit aan hem, hoor. Nooit. Nu staan wij dus op die parking. Ik zit op handen en knieën, heel dat spel opkuisen. "Weet ge wat," zegt hij, "Ik ga hier ineens tanken." En hij pikt dus die caravan af.

ROGER

Dan kon jij op uw gemak verder kuisen. Om te tanken moest ik die caravan toch niet meenemen, hé Fernand?

FERNAND

Neen, dat niet, neen,... Afijn, mijnheer gaat dus tanken. Ik ben ondertussen aan het proberen om alles een beetje aan kant te krijgen.

ROGER

Ik tank voor een paar honderd frank, want veel was er nog niet uit. Ik ga naar binnen om te betalen en ik zie in dat winkeltje zo'n heel schattig teddybeertje liggen. Ik weet dat Fernand zijn lievelingsbeertje vergeten is. Ik zie naar de prijs en ik denk "dat is dik in orde."

FERNAND

Ja, hij ziet altijd naar de prijs. Altijd.

ROGER

Ja maar, dat moet ge doen ook. En vooral in die winkeltjes aan zo'n tankstation. Die durven dikwijls wat vragen. Maar 't viel mee. Ik koop dat beertje en ik terug naar de caravan.

FERNAND

Ik ben nog altijd alles aan 't opkuisen en op het moment dat ik op mijn knieën onder de tafel zit, springt hij die caravan binnen en roept hij : "Tadaaaa!!"

Se... Hij had dus die caravan afgepikt, maar hij was vergeten van die pootjes naar beneden te draaien. Met dat hij springt slaagt die caravan langs ene kant naar beneden, dat spel schiet langs mijne kant naar omhoog, ik schiet met mijne kop omhoog tegen die tafel en dan vlieg ik, maar dan letterlijk, vlieg ik met tafel en al naar de kant waar dat hij staat met dat onnozel teddybeertje in zijn hand. En achter mij kwamen al die vuilzakken met puin die ik juist had ingeladen.

ROGER

Ik kon nog net op tijd opzij springen.

FERNAND

Hij wel. Ik kreeg alles in mijn nek.

ROGER

Wie zet er nu ook die vuilzakken met kapotte dingen in een caravan?

FERNAND

Ik wist niet waar ik er mee moest blijven. Ge kunt dat nu toch moeilijk op straat gooien. Dat is waar, hé? Ik weet dat er mensen zijn die zich daar niks van aantrekken, maar ik doe daar niet aan mee. Vuilzakken gooit ge niet zomaar in 't wild weg. Weet gij hoeveel ton zwerfvuil ze per jaar moeten opkuisen langs de autostrades? Ik doe dat niet. Ik kan er niet aan doen. Ik doe dat niet.

ROGER

Neen, Fernand,... dat weten we nu al.

FERNAND

Mag ik dat niet zeggen of wat?

ROGER

Dan heb ik mijn goed hart laten zien en die vuilzakken naast het winkeltje in een grote container gegooid.

FERNAND

Een paar zakken liet hij staan.

ROGER

Ja, die waren te zwaar voor mij. Mijn rug, hé. Die zakken wogen misschien vijftig kilo.

FERNAND

Die mocht ik dan gaan weggooien.

ROGER

Ja, Fernand.

FERNAND

Omdat praktisch alles gesneuveld was, moesten we het doen met plastieken bekertjes en kartonnen borden. Dat is toch niet te geloven, hé?

ROGER

Neen, Fernand. Maar het had wel dat voordeel, dat ge veel minder afwas had.

FERNAND

Wie vergeet er nu in godsnaam om die pootjes naar beneden te draaien?

ROGER

Een stomme fout van mij, dat geef ik toe. Maar dat kan zelfs de beste overkomen. Die pootjes ben ik nooit niet meer vergeten. Ik zeg het: één keer, maar geen twee keer.

FERNAND

Juist. Maar ik kon helemaal opnieuw beginnen, met zó een bult op mijn kop, en stervend van de koppijn. Maar denkt nu niet dat die eens vraagt of dat ik zeer heb, zenne. Niks vraagt hij.

ROGER

Ik moet altijd alles maar rieken. Gij hebt al veel weg van ons Mariette, gij. Bij haar moet ik ook altijd alles rieken. Kunt gij dat dan niet zeggen als ge zeer hebt? Da's toch niet moeilijk, hé?

FERNAND

Ik wou een Aspro'ke pakken, maar die waren allemaal opgebruist in 't sap van de krieken. Enfin...Een paar uur nadien zijn we dan eindelijk verder kunnen rijden. Allee ja, eventjes toch.

ROGER

Het was al bijna donker. En ge weet dat ik niet graag rijd in den donkere.

FERNAND

Dat is waar. En uw stuur afgeven doet ge ook niet graag. Zelfs niet als dat het stuur is van iemand anders zijn auto.

ROGER

Gij rijdt ook niet graag als het donker is. En zeker niet in Frankrijk. Daar scheuren ze u 's nachts tegen 160 per uur voorbij. Geeft nu toe, Fernand, dat was niet verantwoord. Met die caravan achter de auto, konden wij niet rapper rijden dan 80.

FERNAND

Nogal een snelheid, hé? Kunt ge u dat voorstellen?

ROGER

Mijn schuld niet, hé Fernand. 't Was uw auto.

FERNAND

Juist. Dus wat doen we? Om kosten te besparen rijden we niet naar een camping natuurlijk. We zetten ons ergens op de eerstvolgende parking.

ROGER

Dat moet ge zo niet zeggen, hé, "de eerstvolgende" parking. Die parking lag al een heel stuk in Frankrijk.

FERNAND

Oké, oké, we zaten in Frankrijk. Maar het was wel een parking.

ROGER

Het was toch alleen maar om te slapen.

FERNAND

Inderdaad, ja,... En dit keer draait hij de pootjes van de caravan wel naar beneden.

ROGER

Ja, ik zeg het: één keer was genoeg.

FERNAND

"Willen we een koffie gaan drinken?" vraagt hij. "Ik trakteer."

ROGER

Een goed koffietje kan goed doen, als ge een tijd hebt gereden.

FERNAND

Wij die coffeeshop binnen. In zijn beste Frans bestelt hij “deux cafés,” en dan mag ik die betalen, omdat mijnheer geen Frans geld bij heeft. Neen, echt, dat is toch om zot van te worden. Geen Frans geld bij.

ROGER

Als ge nu naar Spanje gaat, is het toch normaal dat ge peseta's meepakt. Wie denkt er nu in godsnaam aan Franse franken?

FERNAND

Gij niet, dat hebben we gezien.

ROGER

Ik vond het wel goede koffie. Gij niet?

FERNAND

Ik vond hem vooral straf.

ROGER

Ja?

FERNAND

En dat tasje. Dat was maar zo groot. Precies zo'n tasje waar de kinderen kokeneten met spelen.

ROGER

Dat hebt ge in Frankrijk, hé Fernand.

FERNAND

En na die koffie, allee ja 'koffie,' dan gingen we het bed installeren. Dat hadden we nog nooit gedaan. Volgens onze vriend Roger was er een dubbel bed.

ROGER

Dat hadden ze mij gezegd toen ik die caravan kocht.

FERNAND

Dat heb ik dan toch niet gehoord. En ik was erbij.

ROGER

Dan zult gij niet goed hebben opgelet, hé Fernand. Tegen mij heeft die vent gezegd dat er een dubbel bed was.

FERNAND

We konden het alleen niet vinden. Het enige dat we vonden, was dat we de tafel konden plooiën en dat we de zetel konden openklappen, maar verder dan een eenpersoonsbed kwamen we niet. We hadden wel altijd wat kussens over, dus er moest nog iets zijn.

ROGER

En dan valt mijn oog op een stukje zijwand dat ge naar beneden kunt klappen.

FERNAND

Dat maakt dat we na een uur of twee zo ongeveer een soort van stapelbed hadden gefabriceerd. Of het helemaal klopte, dat weet ik niet, maar we hadden op de duur na al dat wringen en doen eindelijk iets dat van ver op een bed leek. Een stapelbed. En ik moest van boven gaan liggen.

ROGER

Dat had zijn redenen, hé Fernand. Gij waart veel leniger dan ik. En ik had nog altijd last van mijn rug.

FERNAND

En daarom moest ik boven liggen. Maar een laddertje was nergens te vinden. Het was een stapelbed zonder ladder.

ROGER

Ge had geen ladder nodig. Ik heb u toch pootje gezet?

FERNAND

Ja, dat weet ik ook nog. Hij zet mij pootje en hop, ik vlieg naar omhoog, 'baaaang' met mijne kop tegen dat dak. Een tweede bult op mijne appel, nog groter dan den eerste. De tranen schieten in mijn ogen, ik sterf van de pijn, maar Ik kruip zwijgend op die plank en ik leg mij neer. En ik probeer te slapen. Niet gemakkelijk, hoor, op die platte kussentjes. Maar ik deed mijn best. Op 't moment dat ik bijna slaap, passeert er een zware camion.

ROGER

Mijn schuld niet, hé?

FERNAND

Er passeert dus een zware camion. En door de luchtverplaatsing krijgt ons caravannetje een schok, alles gaat over en weer, ik schuif van die plank af en ik slaag los naar beneden. Maar door het feit dat het daar in die caravan niet al te groot was, val ik tegen dat zijdeurtje, dat vliegt open en ik lig met deken en al buiten naast onze caravan op de grond.

ROGER

Mensen, dat was iets, se.

FERNAND

Plezant, jong. Dat kunt ge niet geloven.

ROGER

Buiten was het pikdonker. Ik zag hem eerst nog niet liggen. Maar dan hoorde ik hem kreunen. Ik zeg: "Allee, Fernand, wat ligt gij daar nu te doen?"

FERNAND

Ja, dat vroeg hij. Kunt ge u dat voorstellen?

ROGER

De rest van de nacht heeft hij van koleire op de grond gelegen.

FERNAND

Binnen op de grond natuurlijk.

ROGER

Ja ja, niet buiten natuurlijk. Dat was te koud.

FERNAND

De volgende morgen sta ik als eerste op.

ROGER

Morgen? Het was al bijna middag.

FERNAND

Niet moeilijk, ik geraakte niet in slaap van uw gesnurk. Pas tegen de morgen, toen gij uw eigen omdraaide ben ik in slaap gevallen.

ROGER

Dat is uw eigen schuld. Had me dan een duw gegeven.

FERNAND

Een duw? Ik heb u wel tien keren een duw gegeven. Gij bougeerde geeneens. Ik heb zelfs een paar keer uw neus toegeknepen, allemaal niks gekort.

ROGER

Ik weet van niks. Ik heb goed geslapen.

FERNAND

Ja, gij wel. Allee, ik word dus wakker. Alles was pot toe in die caravan en buiten was het al bijna dertig graden. Ik stikte daar bijna. Ik sta recht, zo stijf als iets van op de grond te liggen, en ik voel dat ik precies niet stevig op mijn benen staan. Ik hang helemaal scheef. Ik dacht eerst dat ik iets aan mijn hersenen had of zo van al dat vallen. Maar toen ik buiten kwam, zag ik direct wat er aan de hand was...

ROGER

Ja. Wij stonden met die caravan op de parking. Op het asfalt. Met de pootjes naar beneden gedraaid. Maar door de hitte was die asfalt aan 't smelten en waren die pootjes voor de helft in dien asfalt gezakt.

FERNAND

Zelfs het kleinste kind weet dat ge blokjes onder die pootjes moet zetten, maar ja, mijnheer had daar niet aan gedacht.

ROGER

Gewoon geen erg in gehad. Dat kan de beste overkomen, hé Fernand?

FERNAND

Das zeker dat. Schone congé. Voor de rest van de dag heb ik niet anders gedaan dan met een hamer en een beitel in die weg gekapt om die pootjes los te krijgen.

ROGER

Maar 't was heel goed weer.

FERNAND

Om kapot te gaan.

BOB

Toch ook een beetje vakantie, hé Fernand. We hebben zelfs buiten gegeten.

FERNAND

Ja, dat was ik bijna vergeten... We hebben buiten gegeten. Ik had petatten geschild, in een pot met water gedaan en de pot op ons butagasvuur gezet, buiten op ons campingtafeltje. En ik had mij even neergelegd naast het tafeltje, op een strandmatje.

ROGER

Dat warm weer, daar was hij steendood van.

FERNAND

Ik was steendood, ja, maar niet alleen van dat weer.

ROGER

We stonden in de blakke zon.

FERNAND

Ik was steendood van dat kappen in dien asfalt! Mijnheer was nergens niet te zien. Die was blokjes gaan zoeken om onder die pootjes te leggen.

ROGER

Dat zal wel zijn. Mij gingen ze niet meer hebben. Ene keer, maar geen twee keren.

FERNAND

Ik heb hem voor de rest van den dag niet meer gezien. Al goed dat er een paar Fransmannen mij kwamen helpen.

ROGER

Al goed? Voor ne Fransman moet ge oppassen.

FERNAND

Toen dat alles bijna klaar was, kwam hij terug met twee houten lattekes. Zo breed. *(toont)* Die Fransmannen hebben er goed mee gelachen.

ROGER

Ja, dat is echt typisch voor een Fransman. Die lachen u altijd uit.

FERNAND

Dan hebt gij toch ook iets van een Fransman, volgens mij. Weet ge wat hij zei, toen hij terugkwam en mij uitgeput zag liggen op dat strandmatje? "Wat is 't, jongen? Zijt ge wat aan het luieren?" Ja, zeg, luieren. Nadat ik de hele dag met een hamer op een beitel had liggen meppen en ik amper twee minuten neerlag, terwijl de petatjes op stonden. "Wat is 't, zijt ge aan 't luieren?"

ROGER

Heb ik dat gezegd?

FERNAND

Ja, dat hebt jij gezegd. Gij stond mij gewoon vierkantig uit te lachen.

ROGER

Afijn, soite. Ik kwam dus terug. En ik ging even naar binnen om iets voor te drinken te pakken. Ikke terug naar buiten. Nu staat er toch zo'n trappeke aan die caravan. Kent ge dat? Zo'n ijzeren trappeke, met van die grote gaten erin. Ik had slefferkes aan, maar ik ben niet gewoon van met zo'n dingetjes rond te lopen. Dat moet ik er wel bij zeggen. Tante Jeanne had die voor mij gekocht op de markt. Wat een gedacht om zoiets te kopen!

FERNAND

Het was zomer. En in de zomer draagt ge slefferkes, volgens uw tante Jeanne. Achteraf bekeken had ge misschien beter bottines aangetrokken.

ROGER

Ge moogt gerust zijn. Nu was ik net. Van die plastieken vodden, maatje 39. Da's héél comfortabel, zenne. Den helft van mijne voet hing over die sloefkes.

FERNAND

Da's ook mijn schuld, zeker? Den ene 39 is den andere niet, dat weet het kleinste kind. Ik snap nog altijd niet waarom dat ge daar zo'n drama van maakte.

ROGER

Omdat ik al jaaaaaren maat 43 heb !

FERNAND

O ja?

ROGER

Ja. Tante Jeanne ging elke week naar de markt, omdat ze te doen had met die vent van het schoenenkraam. Die kocht daar schoenen voor heel de familie. Voor mij dus ook. Maar omdat tante Jeanne vond dat mijn voeten niet groter konden zijn dan die van nonkel Fons, omdat die een kop groter was dan ik, en die een 42 had, kocht tante Jeanne voor mij altijd een 39.

FERNAND

En gij droeg die dan?

ROGER

Ja, gewoon om de ambras te mijden.

FERNAND

Das ook stom, hé?

ROGER

Ja, tis klaar. Dus. Ik had die onnozel klein slefferkes aan.

FERNAND

Hij komt van dat trappeke en hij blijft met zijne grote teen in zo'n gatje hangen.

ROGER

Pijnlijk. Ik stuiik naar beneden, ik val los op die tafel.

FERNAND

Die pot kokend water met patatten slaagt van die tafel af. Ik lig nog altijd naast die tafel op dat strandmatje. En ik krijg alles over mijn lijf.

ROGER

Ik val op die tafel, die tafel zakt als een kaartenhuisje ineen,... maar mijnen teen steekt nog altijd in dat gat. Mijne groten teen op drie plaatsen gebroken.

FERNAND

En ikke verbrand van hier tot hier.

ROGER

Ze hebben ons met tweeën naar 't gasthuis gevoerd. Na een paar uur lieten ze ons terug los, helemaal ingepakt.

FERNAND

En dan hebben we buiten gegeten. Een paar oudbakken boterhammekes van de vorige dag. Hij, zijne voet in de plaaster, ik half mijn lijf ingewonden.

ROGER

Chance dat er nog iemand aan gedacht had van dat gasvuur af te zetten.

FERNAND

Och, dat hadden we er dan ook maar bij gepakt, zeker? Ze hadden ons gasvuur afgezet, maar in passant ook ons chemisch toilet gerat. Den trots van onze caravan. Splinternieuw ! We waren er zelfs nog niet op geweest. O neen, want er was een klein foutje aan. Als ge durfde doortrekken spoot dat blauw chemisch spul recht naar omhoog tegen uw gat. Pas op en dat verbrandt tot in de derde graad, hé. Zoiets pakken ze dan mee. Dat gasvuur moesten ze niet hebben, dat lieten ze staan.

ROGER

Dat was anders ook een nieuw. Raar, hé?

FERNAND

Het toilet namen ze mee, de waterkoker, mijne nieuwe prespot, haardroger,...

ROGER

Had gij een haardroger mee?

FERNAND

Ja. Waarom?

ROGER

Neen, neen, niks,...

FERNAND

Ze hadden alles meegepakt, heel mijn huisraad, alles weg. Alleen de plasticen bekertjes en de kartonnen teljoren hadden ze laten staan.

ROGER

En ons vakantie moest in feite nog beginnen.

FERNAND

Bangelijk, hé? En we hadden ons al zo goed geamuseerd.

ROGER

Wij hebben even op het punt gestaan om terug naar huis te rijden. Is 't niet waar, Fernand?

FERNAND

Een mens zou voor minder.

ROGER

Maar dat hebben we toch maar niet gedaan.

FERNAND

Ik begrijp nog altijd niet waarom we dat niet hebben gedaan.

ROGER

We hebben even getwijfeld, maar dan reden we toch maar verder op weg naar het zuiden.

FERNAND

Maar niet voor lang. Op een gegeven moment werden we voorbijgestoken door een wiel. Een wiel van onze caravan.

ROGER

Ik begrijp niet hoe dat zoiets mogelijk is. Ziet ge dat voor u? Ge zijt aan het rijden en ineens een wiel, langs rechts dan nog.

FERNAND

We reden bergaf. Héél voorzichtig.

ROGER

En ik zie dat wiel voorbijvliegen, los de ravijn in. Ik snap nog altijd niet hoe die caravan niet is omgeslagen.

FERNAND

We zijn kunnen stoppen en dan sloeg dat spel opzij. Goed dat er een boom stond, waar dat die caravan tegen bleef hangen.

ROGER

Fernand had er nieuwe wielen ondergezet. Ik dacht dat het in orde was.

FERNAND

Dat was in orde ook.

ROGER

Het moet toch zijn dat er een wiel niet goed was aangetrokken, anders komt dat er niet af, hé Fernand?

FERNAND

Ja, oké, het zou kunnen dat het mijn schuld was,...

ROGER

Uw schuld? Zijt maar zeker. Omdat we daar niet konden blijven hangen met die caravan tegen een boom, heb ik een garagist opgebeld. Niet simpel, hoor. Ik heb drie kilometer te voet moeten gaan om een telefoon te vinden. Drie kilometer te poot, met mijn voet in de plaaster.

FERNAND

Hij had aan mij gevraagd om ergens te gaan bellen, maar dat vertikte ik.

ROGER

Ja, hij had geen compassie met mij.

FERNAND

Gij met mij wel of wat?

ROGER

En dan kwam die garagist ons helpen.

FERNAND

Touring wegehulp was te duur voor bijstand in 't buitenland, zei hij voor we vertrokken. Nu waren we goedkoper gesteld.

ROGER

Drieduizend Franse Frank. Voor een ander wiel. Drieduizend Franse Frank. Pas op, dat was maal zes toen. Achttienduizend ballen.

FERNAND

Dat moet ge zo niet vertellen, hé Roger. De mensen verstaan dat niet, hoor.

ROGER

Hoe? Die verstaan dat niet?

FERNAND

Die rekenen allemaal in euro nu.

ROGER

In Euro? Allee vooruit... Is dat niet eender? Ze verstaan toch wat ik wil zeggen. Dat kostte heel veel geld, bijna alles wat we bij hadden aan Frans geld.

FERNAND

Alles wat ik bij had, Roger. Gij had alleen maar pesetas bij.

ROGER

Ja, ja,... gaat ge daar weer terug over beginnen? Nadat uw Frans geld op was, heb ik toch dat van mij gebruikt of niet?

FERNAND

Ja, klapt me daar niet van. Toen we in Spanje waren, hebt gij die caravan daar gewoon verkocht.

ROGER

Ja, omdat we die niet nodig hadden. Zo simpel is dat.

FERNAND

Zo simpel is dat?

ROGER

Welja.

FERNAND

Voor 20000 pesetas. Dat was nog geen achtduizend frank.

ROGER

Dat was genoeg om een heel week een appartement te huren. Meer moest dat toch niet zijn? We zaten er op ons gemak, voorzien van alle comfort.

FERNAND

Ja, juist. Terwijl ik even naar het toilet was in een bruin kroeg, tussen Lloret de Mar en Blanes, verkocht mijnheer onze caravan in ruil voor een verblijf van een week op een appartement in de buurt.

ROGER

Wel, ik vond dat geen slechte deal.

FERNAND

Een kruipkot op de derde verdieping van een blok die bijna op instorten stond.

ROGER

Ge zijt weer aan 't overdrijven. Zo slecht was dat toch niet?

FERNAND

Wil ik eens aan de mensen vertellen hoe wij daar zaten?

(staat weer onzeker te wippen)

ROGER

Daar hebben we geen tijd meer voor, jongen. We gaan seffens vertrekken. Hoe staat gij daar nu?

FERNAND

Ja, zeg,...

ROGER

Moet gij nu weer?

FERNAND

Ja, ... ja, sorry, ik ben direct terug, ... Ik zal in passant eens zien om hoe laat dat die bussen hier rijden.

(Fernand snel af)

ROGER

Allee vooruit, ... het is nog maar zijn tweede keer.

Mensenlief, ... zijt nu eerlijk, wat vinden jullie van Fernand?

Een sukkelaar, hé? En slaag krijgen van zijn vrouw. Hebt ge nu die plakker gezien op zijn voorhoofd? Hij zal dat nooit toegeven, maar ik weet dat het waar is. Ik weet het van zijn schoonbroer. Maar dat heb ik al gezegd, zeker? Volgens Julien is dat praktisch alle dagen. Erg, hé?

Daarom dat ik hem meepak naar Griekenland. Zonder zijn gendarm. Die jongen moet er eens tussenuit om wat te bekomen.

Hij had die al lang moeten laten zitten. 't Zou bij mij niet waar zijn.

Neen, neen, die reis gaat hem goed doen.

Maar 't blijft een sukkelkje.

Jamaar, ge lacht, maar daar heb ik al serieus mee afgezien, se.

Een tijdje geleden belt hij bij mij aan de deur. Ik doe open. "Zeg, Roger," zei hij, "hebt gij nu eens geen hamer voor mij? Ik heb daarstraks per ongeluk op de kat haar staart getrapt.

Ik zeg: "Wat zegt gij nu?"

"Awel, ja," zei hij, "ik heb op de kat haar staart getrapt."

"En wat gaat gij dan doen met die hamer?"

Jongens,... dan kreeg ik daar een uitleg. Ge gelooft het nooit.

"Ja," zei hij, "ik trapte per ongeluk op die kat haar staart en "miaaaaa", die schiet daar gelijk ne zot door de keuken, "knal", met haar vreter tegen de kast. Van het verschieten vliegt die achteruit en hangt die ineens met haar klauwen aan 't tafelkleed. Die sleurt alles van de tafel, "klang bang," alles op de grond." Hij zegt: godverdomme, onnozel kat. Hij pakt zijn slof en zwiert die naar die kat, maar hij gooit daar los naast. Allee ja, los door de ruit van de slaapkamer, "klingelingeling," ruit kapot. Al een chance: Francine was niet thuis. Nu gaat hij al rap een ander ruit halen bij de glazenmaker en hij zet die erin. Maar terwijl hij die erin zet, ziet hij dat één van de bloembakken, die bij hem buiten op het koerke aan de muur hangen, en dat ge kunt zien vanuit de slaapkamer, dat één van die bloembakken helemaal schots en scheef hangt aan een verroeste nagel, die al bijna helemaal uit de muur is gekomen. Hij gaat naar buiten. Hij wijst nog maar naar dat bloembakje en "patat, kling boem," dat spel valt los tegen de grond. Het was dus blijkbaar zijn dag niet. Nu heeft hij gelukkig nog een hele hoop van die bloembakken vanachter in een kot staan, die zijn schoonbroer ooit eens voor Francine haar verjaardag had meegebracht. Hij zet die in dat kot, omdat zijn koerke veel te klein is om die daar allemaal te zetten. Hij neemt één van die nieuwe bakken, vult die met het zand uit die kapotte bak, wilt die aan de muur hangen met een splinternieuwe vijfduimer en merkt dan plots dat hij geen hamer heeft, omdat hij die hamer ooit eens heeft uitgeleend aan zijn buurman die hem nooit heeft teruggebracht. "Hebt gij nu eens geen hamer voor mij?" zei hij.

Se,... als ge nu zo'n verhaal vertelt,... gewoon om een hamer te vragen,...

Sorry, zenne, maar daar word ik nu zenuwachtig van.

Pas op, hier hebt ge hem,...

(Fernand terug op)

Amai, amai, gij zijt al langer hoe rapper terug.
Gij hebt gewoon tegen de muur gepist of wat?

FERNAND

Wat?

ROGER

Nikske, jongen,...

FERNAND

Ik ben eens curieus wat voor geld dat ze in Griekenland gaan hebben.

ROGER

In Griekenland? Dat zijn euro's, hé jongen. Daar betaalt ge met hetzelfde geld als hier in België. Ge hebt toch genoeg euro's bij?

FERNAND

Ik hoop het. Ge weet dat ik daar niks over te zeggen heb, hé Roger. Ons Francine regelt alles. Ik geef alleen mijn pree af en daarvan krijg ik elke week 50 euro zondag.

ROGER

Hoeveel heeft ze meegegeven?

FERNAND

Niks. Ik heb mijn spaarpot leeggemaakt en daar zat 300 euro in.

ROGER

Wat??? 300 euro?

FERNAND

Ja.

ROGER

Gaat gij met 300 euro naar Griekenland? Daar komen wij nooit mee toe!

FERNAND

Gij hebt toch ook wel geld bij, zeker?

ROGER

En een bankkaart? Hebt gij geen bankkaart?

FERNAND

Ik heb een bankkaart. Waarom?

ROGER

Neen, neen, zomaar.

FERNAND

Ik hoop dat Griekenland beter gaat meevallen dan ons Spaans avontuur.

ROGER

Dat we deze keer met niks naar huis komen of wat?

FERNAND

Och,... dat zou ik misschien nog niet zo erg vinden,...

ROGER

Wat zegt gij nu?

FERNAND

Neen, niks.

ROGER

Om hoe laat hebben we nu een bus?

FERNAND

Dju, dat ben ik vergeten.

ROGER

Hoe vergeten? Gij ging toch zien om hoe laat dat we een bus hadden?

FERNAND

Ja, ik weet het. Dat is met dat pissen. Ik wist dat er nog iets was, maar ik ben dat gewoon vergeten. Ik zal al rap eens gaan zien.

ROGER

Maar neen, we zijn toch weg. Dan zien we het seffens wel.

FERNAND

Stom, hé? Nu vergeet ik dat gewoon,...

ROGER

(bekijkt Fernand)

Mag ik nu eens iets vragen, Fernand?

FERNAND

Zolang dat het geen geld is,...

ROGER

Hebt gij uw vrouw al eens ooit bedrogen?

FERNAND

Wat?

ROGER

Zo eens goed vreemd gegaan. Hebt gij dat al eens gedaan?

FERNAND

Waar begint gij nu over?

ROGER

Gewoon. Omdat ik denk dat gij ook niet gelukkig zijt. Net zoals ik.

FERNAND

Hoe komt ge daar nu bij? Ik ben perfect gelukkig. Het zou zelfs nog niet in mijn hoofd komen om mijn vrouw te bedriegen, al was het met de knapste vrouw die ik tegen kwam.

ROGER

Kom, jongen, dat is dikke zever en dat weet ge.

FERNAND

Zijn we weg? Want ik zie het al gebeuren dat die bus vlak voor onze neus weg rijdt.

ROGER

Stelt u nu eens voor dat ge op reis gaat naar Griekenland en niet meer van plan zijt van terug te komen naar België. Is dat nu geen zalige gedachte?

FERNAND

He? Hoe bedoelt ge?

ROGER

Welja, gewoon in Rhodos blijven en niet meer terugkomen.

FERNAND

Zijt gij zeker dat gij niks gedronken hebt?

ROGER

Hoeveel weegt uw vrouw?

FERNAND

Zeg, komaan gij, zenne,...

ROGER

Neen, serieus, hoeveel weegt Francine?

FERNAND

Dat weet ik niet, Roger.

ROGER

Hoeveel denkt ge dat ons Mariette weegt?

FERNAND

Dat weet ik toch niet,... dat zal zowat hetzelfde zijn, zeker,...?

ROGER

Dat zou goed kunnen. Moet ik eens zeggen hoeveel ons Mariette weegt? He? Ons Mariette weegt 125 kilo. Ja. 125 kilo. En hoeveel woog die toen we trouwden? He? Toen woog die 60 kilo. Ja. 60 kilo.

FERNAND

En wat wilt ge daar nu mee zeggen?

ROGER

Dat die nu veel meer weegt. Meer dan het dubbele.

FERNAND

En dat is dan een reden om niet meer terug te komen? Is het dat? Ze is te zwaar?

ROGER

Ja,... Ja, Fernand.

FERNAND

Gij zijt zot.

ROGER

Luistert. Als ge nu een bokser ziet in de ring en die geeft een slag aan een andere bokser. Doet dat dan zeer?

FERNAND

Dat zal wel, zeker? Waarom?

ROGER

Als de bokser die slaagt een pluimgewicht is, en de bokser die de slag krijgt een super zwaargewicht is, doet dat dan zeer?

FERNAND

Dat zal wel schelen natuurlijk,... een pluimgewicht zal misschien niet zo hard slagen als een super zwaargewicht,...

ROGER

Als die super zwaargewicht nu moest kloppen op die pluimgewicht,... zou dat dan zeer doen?

FERNAND

Dat denk ik wel,... kans dat die pluimgewicht wordt doodgeslagen,...

ROGER

Dat bedoel ik dus.

FERNAND

Gij wilt toch niet zeggen,...?

ROGER

Ja, Fernand. Dat bedoel ik. En ik kan er niet meer tegen.

FERNAND

Gij zwanst?

ROGER

Zie ik eruit alsof ik nu aan het zwanzen ben? Ge hebt vrouwen die u slagen al vanaf de dag dat ge getrouwd zijt. En in 't begin kunt ge daar tegen. Het doet geen zeer. Ge trekt u dat niet aan. En ge zijt jong. Ge kunt die slagen nog gemakkelijk afweren. Maar met ouder worden, wordt ge trager. En die slagen worden alleen maar

krachtiger. Ge kunt ze niet meer ontwijken. Elke slag is raak. Elke slag doet zeer. Verstaat ge?

FERNAND

Dat krijgt hier wel ineens een rare wending, hé? Vindt gij dat ook niet? Kunnen we over niks anders klappen?

ROGER

Ik denk dat ik ook eens efkens ga pissen. Ik zal ineens die koffer in mijn auto steken, dan zijn we daar vanaf.

(Roger af met koffer)

FERNAND

(een stilte) Godverdekke zeg,... Kust nu mijn oor,... die krijgt slaag van zijn vrouw,... Wie had dat kunnen denken? De Roger, begot,...

Ik had al zoiets gehoord van de Julien, mijn schoonbroer. Die heeft al dikwijls gezegd dat de Roger slaag krijgt van zijn vrouw. Maar ja, wie gaat nu denken dat zoiets waar is. En praktisch alle dagen, zei Julien.

Erg, hé?

Pas op, ik zeg nu niet dat hij het niet verdient,... maar toch.

Slaag krijgen van uw vrouw. Dat kan toch niet, zeker?

Dat zou mijn vrouw eens moeten proberen.

Ik trapte het zo af. Ik zou daar geen dag meer bij blijven.

Goed dat hij eens alleen op reis kan gaan nu, zonder zijn gendarm. Dan kan hij wat op zijn plooi komen.

Jamaar gij lacht. Maakt het maar mee, hé.

Och arme,...

Nu zit ik natuurlijk wel met een probleem,...

Als die niet van zin is om terug naar België te gaan, dan moet hij dat weten, maar ik ga daar niet voor opdraaien. Als ik met hem meega, dan gaat Mariette denken dat ik daar voor iets tussen zit. En als Mariette kwaad is op mij, dan is ons Francine ook kwaad op mij. O ja, want dat zijn vier handen op één buik. Dat zijn de beste vriendinnen.

Ik kan dus niet meegaan naar Rhodos.

Dat is veel te link.

Hoe leg ik dat aan hem uit, zonder dat hij door heeft dat ik het weet van hem en zijn vrouw? Dat wordt niet simpel,...

Ja, sorry dat ik hier zo sta,... Ik ben helemaal van mijn melk.

Ik weet het even niet meer.

Pas op, hier hebt ge hem.

(Roger komt terug op)

Gevonden?

ROGER

Ja ja, dat ging vanzelf.

FERNAND

Allee vooruit,...

ROGER

Dan zullen we eens doorgaan, zeker? *(klopt hem op de schouder, waarop Fernand een pijnlijk gezicht trekt)* Oeis,... scheelt er iets?

FERNAND

Mijn schouder,... Ja, toen ik daarstraks bezig was met die digicorder, sta ik recht en stoot ik mij tegen de rand van die kast, ik denk dat het helemaal blauw zit.

ROGER

En uw voorhoofd?

FERNAND

O, dat,... dat is niks. Dat is bijna genezen. Verleden week tegen de deur gelopen.

ROGER

Ja, ja, dat zal wel.

FERNAND

Gij hebt toch die ticketten bij voor de vlieger?

ROGER

Natuurlijk.

FERNAND

Zijt ge zeker?

ROGER

Honderd procent. Die zitten in mijn zak. Waarom?

FERNAND

Het had gekund dat ge die thuis had laten liggen, dat ge vergeten waart van die in uw zak te steken. Had gekund, hé Roger? En zonder die ticketten geraken we niet in Rhodos,... allee ja, ik wil zeggen,...

ROGER

Hier zijn ze. *(neemt enveloppe)* Twee stuks.

FERNAND

Och god,...

ROGER

Zijn we weg?

(kijkt met hand voor voorhoofd de zaal in)

Kork? Kork?

KORK

(door luidspreker) Ja?

ROGER

Doet gij seffens het licht uit?

STEM KORK

(door luidspreker) Geen probleem, Roger. Komt in orde.

ROGER

Merci, zenne.

STEM KORK

(door luidspreker) Ha ja, Roger, dat is juist. Ik heb dat hier eens nagekeken. Maar hier rijden geen bussen naar Zaventem.

(tegelijk)

ROGER) Wablief?

FERNAND) Yes!! *(valt Roger in de armen, trekt dan vlug terug)*

STEM KORK

(door luidspreker) Hier rijdt geen enkele bus naar Zaventem.

FERNAND

Kom, Roger, we gaan naar huis.

ROGER

Naar huis? Maar dat gaat toch zomaar niet! Wij gaan naar Rhodos!

FERNAND

Neen, wij gaan naar huis, ik naar ons Francine en gij naar Mariette. We geraken toch niet in Zaventem.

ROGER

Wij moeten naar Zaventem! Ik wil niet naar Mariette!

FERNAND

En maakt u maar geen zorgen over Mariette. Ik zal met haar wel eens een hartig woordje klappen. Zo kan het niet meer, Roger. Ik kan dat niet meer aanzien. Kom, we zijn weg. Zegt goedendag tegen de mensen en vergeet uw valies niet.

(Fernand neemt zijn koffer)

ROGER

Fernand!! Allee, Fernand!!

Ik vraag of iemand ons kan wegdoen naar Zaventem! Er zal wel iemand in de zaal zitten die dat wilt doen, zeker? Allee zeg, dat kan nu toch niet, hé? We kunnen toch niet zomaar naar huis gaan?

(lichten gaan plots uit, black-out)

Miljaarde, miljaarde,...

Jamaar gij lacht. Ik vind dat niet plezant, zenne! Nu staan we hier in het donker! En ge weet dat ik niks zie in het donker!

FERNAND

Kork! Kork!!.

ROGER

Ik zie niks, hé.

FERNAND

Kork!!!

STEM KORK

(door luidspreker) Ja? Moest iemand mij hebben?

FERNAND

Kunnen wij efkes wat licht krijgen hier?

STEM KORK

(door luidspreker) Oké, maar niet te lang, hé.

(lichten faden terug aan)

ROGER

We kunnen misschien een trein pakken?

FERNAND

Hier rijden geen treinen. Vergeet gewoon die reis naar Rhodos.

ROGER

Hoe kan ik dat nu gewoon vergeten?? Ik had daar echt op gerekend. Er eens even tussenuit, zonder de vrouwen. *(huilt bijna)*

FERNAND

Niet beginnen schreien, hé Roger. Daar kan ik niet tegen. Stopt daarmee of ik schrei sebiet mee.

ROGER

(snikt) Ik kan er niet aan doen. Alles slaagt tegen vandaag.

FERNAND

Weet ge wat we doen? Ze denken nu toch dat wij weg zijn. Als we nu eens gaan vissen?

ROGER

Gaan vissen? Ik kan niet vissen. Ik heb dat nog nooit gedaan.

FERNAND

Dan zal ik het u wel leren. Ik heb alles bij wat we nodig hebben.

ROGER

Dat is ook een verschil, hé zeg? Ge denkt dat ge naar Griekenland gaat en dan moogt ge gaan vissen.

FERNAND

Dan staan we gelijk. Bij mij was het daarstraks andersom. Allee, wat denkt ge? We rijden naar Yerseke en we huren daar een boot.

ROGER

Yerseke? In Holland?

FERNAND

Ja, ik heb dat nog gedaan. We huren de Albatros af, bij het Zeepiertje. Daar hebt ge zelfs geen vaarbewijs voor nodig. Ik heb visgerief bij, een hoop aas en een hele koffer vol met eten. Zelfs als we geen enkele vis vangen, gaan we geen honger lijden. Wat denkt ge? Dat is toch een goed gedacht of niet?

ROGER

Ja,...?

FERNAND

Hebt gij warme kleren bij?

ROGER

Ha neen, natuurlijk niet.

FERNAND

Dat speelt geen rol. Ik heb genoeg warme kleren bij. Zelfs zwemvesten heb ik in de auto liggen. Wij gaan samen op vakantie en we gaan ons amuseren.

ROGER

Denkt ge?

FERNAND

Daar ben ik zeker van. Allee, kom hier. *(ze omhelzen mekaar)*

ROGER

Gij zijt feitelijk geen slechte gast.

FERNAND

Ik ben uw maat. En wij gaan samen op vakantie. Oké?

ROGER

Merci, Fernand. Merci.

FERNAND

Allee kom, dan zijn we weg.

ROGER

En wat doe ik dan met die ticketten?

FERNAND

Welke ticketten?

ROGER

Ja, welke ticketten,... de deze natuurlijk!!

(haalt ze uit de enveloppe, maar het is een postkaart van Rhodos, voorkant foto met goed zichtbaar het woord 'Rhodos')

FERNAND

Roger,... volgens mij zijn dat geen ticketten.

ROGER

(bekijkt de postkaart) Rhodos? (draait kaartje om, schrikt en leest dan)

“Zonnige groetjes vanuit Rhodos. Mariette en Francine.”

FERNAND EN ROGER SAMEN: Neeeeeeee!!!!

BLACK-OUT

EINDE